29/03/2019

Ο Άγιος Μάρκος επίσκοπος Αρεθουσίων

/ Βίοι Αγίων

Ο Άγιος Μάρκος επίσκοπος Αρεθουσίων τιμάται από την εκκλησία μας 29 Μαρτίου εκάστου έτους.

Ο Άγιος Μάρκος ήταν επίσκοπος Αρεθουσίων (Η Αρέθουσα είναι οικισμός στα ανατολικά του Νομού Θεσσαλονίκης) και ήκμασε στα χρόνια του Μέγα Κωνσταντίνου, του βασιλέως Κωνσταντίου (337-361 μ.Χ.) και του Ιουλιανού του Παραβάτου (361 – 363 μ.Χ.).

Το 341 μ.Χ. συμμετείχε στην Σύνοδο της Αντιόχειας. Στα Πρακτικά μάλιστα αυτής, διασώζεται «Ἔκθεσις Πίστεως Μάρκου Ἀρεθουσίων». Το επόμενο έτος συμμετείχε στην αντιπροσωπεία Επισκόπων, η οποία μετέβη στα Τρέβηρα για να συναντήσει τον αυτοκράτορα Κώνσταντα. Το 343 μ.Χ. έλαβε μέρος στην Σύνοδο της Φιλιππουπόλεως και το 351 μ.Χ. στην Σύνοδο του Σιρμίου, η οποία καταδίκασε τον Φωτεινό, Επίσκοπο Σιρμίου, ως οπαδό του αιρετικού Επισκόπου Αγκύρας, Μαρκέλλου. Τον συναντάμε, επίσης, στην Σύνοδο της Σελευκείας της Ισαυρίας, το 358 μ.Χ.

Μια μέρα, κινούμενος από θείο ζήλο, γκρέμισε ένα ναό των ειδώλων και τον έκανε εκκλησία. Όταν όμως ανέλαβε αυτοκράτωρ ο Ιουλιανός ο Παραβάτης, συνέλαβε το Μάρκο (363 μ.Χ.), διότι γκρέμισε τον ειδωλολατρικό ναό. Τότε οι στρατιώτες, αφού τον γύμνωσαν και τον μαστίγωσαν αλύπητα, τον έριξαν μέσα σε χαντάκια με βρώμικο νερό. Μετά τον έβγαλαν από ‘κει, και τον παρέδωσαν σε μικρά παιδιά, να τον τρυπούν με βελόνες. Έπειτα, έβρεξαν το σώμα του με άλμη. Κατόπιν τον άλειψαν με μέλι και τον κρέμασαν ανάποδα στον ήλιο, για να είναι τροφή στις μέλισσες και στις σφήκες. Όλα αυτά τα βάσανα ο Μάρκος τα υπέστη με ανδρεία και πολλή υπομονή. Οπότε, βλέποντας οι ειδωλολάτρες αυτή την ανδρεία και μεγαλοψυχία του γέροντα Μάρκου, έγινε στις ψυχές τους μέγα θαύμα. Αφού τον κατέβασαν από ‘κει που τον είχαν κρεμασμένον, μετενόησαν, έγινε διδάσκαλος τους και έμαθαν απ’ αυτόν την αληθινή πίστη.

Ο Άγιος Μάρκος κοιμήθηκε με ειρήνη.

Επί Ιουλιανού του Παραβάτη (363 μ.Χ.) έλαμψε και ο Διάκονος Κύριλλος, καύχημα της Εκκλησίας της Φοινίκης. Επειδή στάθηκε αμετακίνητος στη χριστιανική ομολογία και κήρυττε κατά των ειδώλων, κίνησε τη μανία των ειδωλολατρών, οι όποιοι με ξίφη άνοιξαν την κοιλιά του και χύθηκαν τα σπλάχνα του.

Με τον ίδιο θάνατο τελείωσαν τη ζωή τους και αρκετές παρθένες γυναίκες στην Ασκάλωνα και τη Γάζα, καθώς και μερικοί ιερωμένοι, των οποίων η μνήμη συνεορτάζεται την ήμερα αυτή.